

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6Csp/20/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619201021
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2019:5619201021.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, sudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, vo veci žalobcu BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava-Nové Mesto, IČO: 47 967 692, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, Bratislava, proti žalovanej P. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. F.-X.L., M. X. XXX/X, o zaplatenie 2 520,36 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa **z a m i e t a**.

II. Žalovanej sa **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu (žalobou), doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš (ďalej len „súd“) elektronicky dňa 04. 04. 2019, uplatnil žalobca voči žalovanej istinu 1 842,14 eura, úroky vo výške 289,41 eura, úroky vo výške 388,81 eura (spolu 2 520,36 eura), ako aj úroky zo zostatku nesplatennej istiny, t. j. zo sumy 1 842,14 vo výške 19,8 % od 01. 12. 2018 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1 842,14 eura od 01. 12. 2018 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 30. 09. 2014 bola medzi jeho právnym predchodcom, spoločnosťou X. B., a.s., v právnom postavení veriteľa a žalovanou, v právnom postavení dlžníka, uzavretá Zmluva o úvere č. 6391932785 (ďalej len „Zmluva o úvere“). Na základe Zmluvy o úvere bol žalovanému poskytnutý zo strany banky úver vo výške 2 050,- eur a žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v splátkach vo výške podľa Zmluvy o úvere. Žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovanej postúpením na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20. 12. 2018, uzavretou medzi spoločnosťou Poštová banka, a.s., ako postupcom a žalobcom, ako postupníkom.

2. Nakoľko žalobca k žalobe nepripojil Zmluvu o postúpení pohľadávok, na ktorú sa odvolával a neopísal rozhodujúce skutočnosti, len odkázal na označené dôkazy, čo je v rozpore s ustanovením § 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd ho prípisom zo dňa 12. 04. 2019 a 29. 04. 2019 vyzval v zmysle § 132 ods. 2, ods. 5 CSP na doplnenie žaloby.

3. Podľa § 524 Obč. zák.

(1) Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

(2) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

4. Dňa 18. 04. 2019 predložil žalobca súdu súd Zmluvu o postúpení pohľadávok č. III/2018, uzavretú dňa 20. 12. 2018 medzi postupcom X. B., a.s. a BENCONT CELLECTION, a.s. ako postupníkom, ako aj prílohu k tejto zmluve. Z týchto listín vyplýva, že Poštová banka a.s. postúpila žalobcovi pohľadávku voči žalovanej zo Zmluvy o úvere, uplatnenej v tomto konaní, a to v celkovej výške 2 544,20 eura (istina

1 842,14 eura a úroky 702,06 eura) aj „so všetkým príslušenstvom“. Tým mal súd preukázanú vecnú aktívnu legitímáciu žalobcu.

5. Vo vyjadrení k výzve, doručenom súdu elektronicky dňa 09. 05. 2019, žalobca doplnil dôvody žaloby o tvrdenie, že zo strany žalovanej došlo k podstatnému porušeniu zmluvných povinností zo Zmluvy o úvere tým, že neuhrádzala pravidelné mesačné splátky riadne a včas, preto žalobca vyhlásil úver za predčasne splatný ku dňu 18. 04. 2016. Napriek zosplatneniu nedošlo zo strany žalovanej k úhrade pohľadávky žalobcu riadne a včas. V súlade s obchodnými podmienkami žalovanej vznikla povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver žalobcovi úroky, dojednané vo výške 19,80 % ročne, pričom podľa týchto obchodných podmienok ak sa úver stal predčasne splatným, žalobca bol oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom, dojednaným v zmluve. Žalobca neuviedol v dôvodoch žaloby výšku čerpania úveru žalovanou, len opäť poukázal na listinné dôkazy, pripojené k žalobe a na výpis z bankovej knihy, ktorá sa v rámci bankovej praxe považuje za verejnú listinu. Žalovaná uhradila celkovo sumu vo výške 1 430,35 eura, z ktorej bolo započítané 110,45 eura na poplatky, 1 112,04 eura na zmluvné úroky a úroky z omeškania a 207,86 eura na istinu. Podľa Zmluvy o úvere sa žalovaná zaviazala úver splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 52,80 eura vždy k 15. dňu v mesiaci, počnúc 15. 10. 2014. Mesačná splátka 52,80 eura pozostávala zo splátky istiny a z úroku vo výške 49,- eur a z poplatku za poistenie úveru vo výške 3,80 eura, ktorá výška bola určená v zmysle sadzobníka poplatkov. Tvrdil, že v danom prípade išlo o dobrovoľné poistenie vo forme doplnkovej služby, pričom do celkových nákladov úveru sa s poukazom na ustanovenie § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, nezapočítavajú poplatky za nepovinné poistenie z úveru. Vzhľadom k tomu, že žalovaná podstatným spôsobom porušila zmluvné povinnosti, vyhlásil žalobca úver za predčasne splatný, v súlade s článkom 6 obchodných podmienok, ku dňu 18. 04. 2016. Žalobca upozornil žalovanú na možnosť predčasného splatenia úveru listom zo dňa 21. 03. 2016, pričom žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou mesačnej splátky úveru prvýkrát dňa 15. 10. 2014, neuhradením mesačnej splátky riadne a včas. Túto splátku uhradila dňa 11. 11. 2014. Suma zmluvných úrokov do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru predstavovala sumu 587,13 eura a suma úrokov z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru sumu 4,12 eura, čo je spolu 591,25 eura. Po odrátaní úhrady žalovanej vo výške 430,29 eura, predstavuje výsledná suma zmluvných úrokov a úrokov z omeškania, do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, sumu 160,96 eura. Následne suma zmluvných úrokov, po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, predstavuje sumu 955,33 eura a suma úrokov z omeškania, po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, 243,66 eura, čo je spolu 1 198,99 eura. Po odrátaní úhrady žalovanej vo výške 681,75 eura, výsledná suma zmluvných úrokov a úrokov z omeškania, po vyhlásení predčasnej splatnosti, predstavuje sumu vo výške 517,24 eura. Pokiaľ ide o uplatnenie zmluvného úroku po zosplatnení úveru, poukázal žalobca na nejednotnú rozhodovaciu prax súdov a žiadal tento nárok priznať.

6. Žaloba s prílohami, poučenie spotrebiteľa podľa § 292 CSP a uznesenie zo dňa 20. 05. 2019, č. k. 6Csp/20/2019-105, ktorým žalovaná bola vyzvaná, aby sa k žalobe vyjadrila do 10 dní, boli žalovanej doručené dňa 24. 05. 2019. Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila, a potom súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 25. 07. 2019. Žalobca sa na pojednávanie neustanovil, svoju neúčasť ospravedlnil prostredníctvom advokátky s tým, že zároveň oznámil, že súhlasí s postupným splatením dlhu v pravidelných mesačných splátkach po 30,- eur s tým, že táto splátka je vypočítaná na obdobie 10 rokov. V súlade s ustanovením § 180 CSP súd vykonal pojednávanie aj v neprítomnosti žalobcu.

7. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že má veľa dlžôb. Pred 9 rokmi ovdovela, jej manžel si zobral život práve pre dlžoby a všetko to zostalo na nej. Dlžoby sa snažila splácať inými pôžičkami a peniaze si požičiavala aj u nebankových subjektov. Vedú sa proti nej exekúcie s tým, že posledné 3 mesiace jej účtovníčka zrazila zo mzdy 270,- eur mesačne na dlh, ktorý vymáha exekútor JUDr. Matejovie, to je exekúcia ešte z roku 2015. Tento mesiac mala vyšší príjem, t. j. 500,- eur a brigádnicke si privyrába cez víkendy doručovaním novín. Rok už nepoberá vdovský, ani sirotsky dôchodok, pretože dcéra je už samostatná a ona ešte nemá vek na to, aby mohla poberať vdovský dôchodok. Býva v 1-izbovom mestskom byte, kde je nájomné 106,- eur mesačne, plus energie, spolu s 28-ročným slobodným synom. Uviedla, že si je vedomá dlžoby, ktorú je ochotná splatiť. V prípade, ak je „oslobodená“ a je to premlčané, tak dlh splácať nechce.

8. Listinnými dôkazmi, predloženými žalobcom, obsah ktorých žalovaná nespochybnila, mal súd preukázané, že žalovaná, ako dlžníčka, vypísala žiadosť o poskytnutie úveru 2 050,- eur na tlačive

Poštovej banky, a.s. Táto listina neobsahuje dátum, kedy žalovaná žiadosť vypísala, ale vzhľadom na predtlačný údaj „splatnosť ponuky do 26. 09. 2014“ možno predpokladať, že žiadosť podala najneskôr 26. 09. 2014. Vtedy žalovaná vyplnila časť [1] s názvom Zmluvné strany a časť [2] Žiadosť o poskytnutie úveru lepšiasplátka, kde vyplnila osobné údaje, požadovanú o úver 2 050,- eur za podmienok: doba splácania 6 rokov, čerpanie úveru na účet v banke, splácanie úveru k 15. dňu v mesiaci a požiadala o základný súbor poistenia. Zmluvu o úvere banka podpísala v Bratislave dňa 30. 09. 2014, kedy boli nepochybne doplnené údaje v časti [3] Zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia, do tabuľky v bode 3.2. Z tejto listiny potom vyplýva, že banka, ktorá poskytla úver žalovanej, jednostranne určila výšku mesačnej splátky, výšku úrokovej sadzby, RPMN, celkovú čiastku úveru, dátum prvej splátky, dátum konečnej splatnosti úveru, dátum každej ďalšej splátky, číslo úverovej zmluvy, číslo úverového účtu a číslo účtu čerpania. V zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Obč. zák. potom písomnou zmluvou boli dojednané iba podmienky uvedené v časti [2] Zmluvy o úvere. Podmienky splácania úveru, uvedené v bode 3.2 Zmluvy o úvere predstavujú nový návrh zmluvy, pričom žalobca nepreukázal písomné uzavretie zmluvy s takto dohodnutými podmienkami. Navyše súd preskúmaním zistil, že aj údaje, jednostranne uvedené bankou do tabuľky v časti [3] Zmluvy o úvere, nezodpovedajú platnej právnej úprave. Pri dojednaných 72 splátkach po 52,80 eura, by celková čiastka, ktorú žalovaná, ako spotrebiteľka, mala zaplatiť, predstavovala sumu 3 801,60 eura. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 06. 05. 2019 uviedol, že splátka istiny a úroku mala predstavovať čiastku 49,- eur a poplatok za poistenie bol 3,80 eura. Odhládnuv od toho, že takýto údaj Zmluva o úvere neobsahuje, pri splátke 49,- eur mesačne by celková čiastka, ktorú spotrebiteľ mal zaplatiť, predstavovala sumu 3 528,- eur. Potom suma 3 457,65 eura, uvedená v časti [3] Zmluvy o úvere, je nepreskúmateľná. Takisto výška úrokovej sadzby, hodnoty RPMN a priemernej hodnoty RPMN, ktoré banka uviedla do tabuľky v časti [3] Zmluvy o úvere, nezodpovedajú ostatným zmluvným podmienkam, a potom v zmysle § 37 ods. 1 Obč. zák. sa jedná o neplatný právny úkon.

9. Vzhľadom na uvedené, žalobca nepreukázal písomné dojednanie Zmluvy o úvere, v ktorej by boli dojednané obligatórne náležitosti, upravené v § 9 ods. 2 písm. g), i), j), k), y) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom do 31. 12. 2014 („ZSÚ“), v dôsledku čoho sa podľa § 11 ods. 1, písm. b), d) ZS úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Medzi stranami bolo nesporné, že banka poskytla žalovanej finančné prostriedky vo výške 2 050,- eur, pričom žalovaná splatila celkom sumu 1 430,35 eura. Nesplatená potom zostala suma 619,65 eura.

10. Zmluvou o úvere bolo dojednané splatenie úveru v lehote 6 rokov (72 mesiacov) s tým, že splátky boli splatné do 15. dňa v mesiaci.

11. Podľa § 565 Obč. zák., ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

12. Podľa § 53 ods. 9 Obč. zák., ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

13. Zmluva o úvere sa v podrobnostiach odvoláva na obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery X. B., a.s. Za použitia výkladu priaznivejšieho pre spotrebiteľa (§ 54 ods. 2 Obč. zák.) súd vychádzal z bodu 6.8 písm. a) obchodných podmienok, podľa ktorého banka bola oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný v prípade omeškania dlžníka viac, ako 3 mesiace so zaplatením splátky a upozornením dlžníka na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej, ako 15 dní. Toto ustanovenie, ktoré zodpovedá právnej úprave, obsiahnutej v § 53 ods. 9 Obč. zák., banka využila, keď listom zo dňa 22. 03. 2016 upozornila žalovanú, že ku dňu 21. 03. 2016 je pohľadávka banky viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti, vo výške 267,60 eura. Dlžnú sumu banka špecifikovala ako omeškanie splátky vo výške 243,85 eura, poplatky vo výške 36,15 eura a poistné 7,60 eura. Zároveň oznámila žalovanej, že v prípade, ak nedôjde k úhrade tejto sumy, banka bude oprávnená vyhlásiť úver predčasne splatným. Žalobca síce nepreukázal doručenie tejto písomnosti žalovanej, ale žalovaná túto skutočnosť nenamietala, takže v zmysle bodu 4.3.6 všeobecných obchodných podmienok písomnosť, ktorá mohla byť odoslaná poštou dňa 23. 03. 2016, sa považuje za doručenú dňom 02. 04. 2016. Žalovaná nesporne neuhradila dlžnú sumu,

vyčíslenú bankou v tomto upozornení, a preto banka ku dňu 18. 04. 2016 úver zosplatnila, čo oznámila žalovanej listom zo dňa 18. 04. 2016, ktorý jej bol doručený dňom 21. 04. 2016. Z listiny, vyhotovenej bankou, s názvom „Aktuálny stav úveru ku dňu 18. 12. 2018“ vyplýva, že žalovaná nezaplatila nič na splátky, splatné v mesiacoch december 2015, január 2016 až máj 2016. Upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru, bolo vyhotovené bankou dňa 21. 03. 2016, takže pri dojednanej splatnosti úveru k 15. dňu v mesiaci, žalovaná bola v omeškaní minimálne so splátkou splatnou 15. 01. 2016 - v skutočnosti však neuhradila už ani splátku, splatnú v decembri 2015.

14. Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 12. 2014 (ďalej len „Občiansky zákonník“)

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

15. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

16. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

17. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

18. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, banka zosplatnila úver z dôvodu omeškania splátky nesplatenej najneskôr do 15. 01. 2016, odkedy začala plynúť zákonná 3-ročná premlčacia doba, upravená v § 103 Občianskeho zákonníka. V zmysle citovanej právnej úpravy a konštantnej judikatúry zákonná premlčacia doba takto zosplatneného dlhu začne plynúť zročnosťou nesplatenej splátky bez ohľadu na to, kedy veriteľ pristúpil k zosplatneniu dlhu. Nie je preto právne významný dátum vypracovania upozornenia na možnosť zosplatnenia, dátum vypracovania výzvy na úhradu dlžnej sumy, ani dátum, ku ktorému banka úver skutočne zosplatnila, ale rozhodujúca je zročnosť tej splátky, nesplatením ktorej sa stal splatným celý dlh. Vzhľadom na uvedené zistenie 3-ročná premlčacia doba, v ktorej veriteľ mohol uplatniť voči žalovanej nárok na súde, uplynula najneskôr dňom 15. 01. 2019. Žaloba bola podaná na súde elektronicky až dňa 04. 04. 2019, teda po uplynutí zákonnej premlčacej doby.

19. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

20. Inštitút premlčania pri práve zo spotrebiteľskej zmluvy, bol zavedený do nášho právneho poriadku zákonom č. 343/2018 Z. z. a aplikuje sa na všetky konania, začaté po 05. 12. 2018. Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa pritom rozumie súdne konanie, exekučné konanie, aj rozhodcovské konanie. Nakoľko predmetom tohto konania je nepochybne nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, súd bez ohľadu na to, či sa spotrebiteľ premlčania dovoľal alebo nie, nemohol z dôvodu premlčania priznať žalobcovi uplatnený nárok. Preto žalobu zamietol v celom rozsahu.

21. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23. V konaní mala plný úspech žalovaná, ktorá si však trovy konania neuplatnila a uviedla, že jej žiadne trovy konania ani nevznikli. Preto súd žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.